

התורה פתחה בי פי טוב, איך
אני מתחברת להתישב עם אות
רע?

אמר לה: שובי למקומך, שהרי
את צריכה אותה, שהרי האדם
שאני רוצה לברא בכס, שתיכון
נכללים יחד ויברא, אבל את
לימין, והוא לשמאל. ואז שבו
והתישבו זו עם זו יחד.

באותה שעה הפריד אותם
הקדוש ברנך הוא, וברא אותן
את כל אחת ואחת ימים ושנים
ידועות, אלו לימין ואלו
לשמאל. אלו של הימין נקראים
ימי הטוב, ואלו של השמאל
נקראים ימי הרעה. ועל כן אמר
שלמה, עד אשר לא יבאו ימי
הרעה, שאלו סוככים את האדם
בחטאיו שהוא עשה. כיון
שנבראו ימים של טוב וימים של
רע, אזי שבו והתישבו להכליל
באדם.

ומשום כך אמר דוד, (תהלים מט)
למה אירא בימי רע עון עקבי
יסובני. ימי רע ודאי, וזה הסוד.
אלו נקראים ימי רעב, שנות
הרעב, ואלו נקראים ימי השבע,
שנות השבע.

יסוד הדבר - שלא להוציא את
מעין הברית הקדוש בימי הרעב,
בשנת הרעב. ומשום כך יוסף,
שהוא סוד הברית, סתם את
מעינו בשנת הרעב ולא נתן לו
מקום לרבות בעולם. וזה צריך
לאדם, שפאשר שולטת שנת
הרעב, שישתם את מעין הברית
קדש שלו כדי שלא יתן לו מקום
לרבות בעולם.

רבי שמעון אמר, סוד זה הוא
סוד עליון. בשנת הרעב תהיא,
כיון שהיא שולטת, צריך לסתם
את מעינו, משום שאם אינו
סותם אותו, גורם למשך רוח
לאותו הילד מהצד ההוא, ונותן

היך אַנא מתחברא לאתיישבא באַת רע.
אמר לה, תוב לאתרין, דהא את צריך לה.
דהא בר נש דאנא בעי למברי בכון,
תרוויכו אתפליל כחדא, ויתברי. אבל את
לימינא, ואיהי לשמאלא. וכדין תבו
ואתיישבו דא בדא כחדא.

בההיא שעתא פריש לון קדשא ברין הוא,
וברא לון לכל חד וחד, יומין ושנין
ידיען. אלין לימינא ואלין לשמאלא. אלין
דימינא, אתקרון ימי הטוב, ואלין דשמאלא
אתקרון ימי הרעה. ועל דא אמר שלמה, עד
אשר לא יבאו ימי הרעה. דאלין מסחרין ליה
לבר נש בחובוי דאיהו עביד. כיון דאתקרון
יומין דטוב, ויומין דרע, כדין תבו
ואתיישבו, לאתפללא בהו כבר נש.

ובגניי כף אמר דוד, (תהלים מט) למה אירא
בימי רע עון עקבי יסובני. ימי רע
ודאי. ורזא דא, אלין אקרון ימי רעב, שנין
דרעב, ואלין אקרון ימי שבע, שני שבע.
ורזא דמלה, דלא לאפקא מבועא דברית
קדישא, ביומי רעב, בשנת הרעב.
ובגין כך יוסף דאיהו רזא דברית, סתים
מבועיה בשנת הרעב. ולא יהב ליה דוכתא
לאסגאה בעלמא. ודא בעי ליה לבר נש, דכד
שלטא שנת הרעב, דיסתים מבועא דברית
קדישא דיליה. בגין דלא יהב ליה דוכתא
לאסגאה בעלמא.

רבי שמעון אמר, רזא דא איהו רזא עלאה.
בההיא שנת הרעב, כיון דאיהי שלטא,
בעי לאסתמא מבועיה. בגין דאי לא סתים
ליה, גרים לאמשכא רוחא לההוא ולדא
מההוא סטרא. ויהיב דוכתא לההוא סטרא
למפשי בעלמא, סטרא דמסאבא בסטרא

דְּקוּדְשָׁא. וְתוּ רְזָא, דְּכַתְיב, (משלי ל) תַּחַת שָׁלֹשׁ רַגְזָה אֶרֶץ וְגו'.

מְקוֹם לְצַד הַהוּא לְגַדֵּל בְּעוֹלָם, צַד הַטְּמֵאָה בְּצַד הַקְּדוּשָׁה. וְעוֹד סוּד, שְׁפָתוֹב (משלי ל) תַּחַת שְׁלוֹשׁ רַגְזָה אֶרֶץ וְגו'.

וּמִשּׁוּם כִּף יוֹסֵף הַצַּדִּיק, סוּד הַבְּרִית, סֵלֶק וְסַתָּם אֶת מַעְיָנוּ בְּשֵׁנַת הַרְעֵב, שְׁלֵא לְהַתְּעַרֵּב עִמָּהּ כְּלָל וְלַתַּת לָהּ מְקוֹם, וּמִי שְׁפּוֹתָח מַעְיָנוּ בְּזִמְן הַהוּא, עָלְיוּ כְּתוּב (הושע ח) בַּה' בְּגָדוּ כִי בָנִים זָרִים יִלְדוּ עִתָּה יֵאָכְלִים וְגו'. שְׁהָרִי אֱלוֹי נִקְרָאִים בָּנִים זָרִים וְדֹאֵי. בַּה' בְּגָדוּ וְדֹאֵי. וּמִשּׁוּם כִּף אֲשֶׁרִי חִלְקִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים שְׁלֵא הַחֲלִיפּוֹ מְקוֹם קְדוּשׁ בְּמְקוֹם טְמֵא.

וְעַל זֶה פְּתוּב וְלִיוֹסֵף יִלְדוּ שְׁנֵי בָנִים בְּטָרָם תְּבֵא שְׁנַת הַרְעֵב, שְׁהָרִי מִהֲזִמְן הַהוּא שְׁשֻׁלְטָה שְׁנַת הַרְעֵב, סַתָּם אֶת מַעְיָנוּ וְסֵלֶק אֶת מְקוּרוֹ שְׁלֵא לַתַּת בָּנִים לְצַד הַטְּמֵאָה וְלֹא לְהַחֲלִיף מְקוֹם שֶׁל קְדוּשׁ בְּמְקוֹם שֶׁל טְמֵאָה. וְצָרִיף אָדָם לְצַפּוֹת לְרַבּוֹנוֹ כְּשֵׁיבֵא וְיִשְׁלֹט, כְּפַתּוּב (ישעיה ח) וְחִכִּיתִי לָהּ הַמַּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית יַעֲקֹב וְקִוִּיתִי לוֹ.

אֲשֶׁרִיהֶם הַצַּדִּיקִים שִׁיּוֹדְעִים אֶת דְּרָכֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא וְשׁוֹמְרִים אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה לְלַכֵּת בָּהֶם, שְׁפָתוֹב (הושע יד) כִּי יִשְׂרָיִם דְּרָכֵי ה' וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָּם וּפְשָׁעִים יִכְשְׁלוּ בָּם. וְכַתּוּב (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם. [ר"א ל"ג וְכַתּוּב (ויקרא כ) וְהִתְקַדְשֶׁתֶם וְהִייתֶם קְדוּשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי (ה'). שְׁהָרִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא רְצָה לְקַדֵּשׁ אֶת יִשְׂרָאֵל כְּכֹל, וְלֹא יִרְצָה לָהֶם כְּלוֹם בְּצַד הַטְּמֵאָה] [בא רָאָה, כְּשֶׁהֲצַד תְּהֵא שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם, לֹא צָרִיף לְאָדָם לְהִתְרַאוֹת לְפָנָיו בְּשׁוּם, מִשּׁוּם שִׁיּוּבֹל לְהוֹדִיק וְנִתְּנָה לוֹ רְשׁוּת לְהַשְׁחִית, וְבֵא וְרָאָה מַה כְּתוּב בְּעַקֵּב, וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִּתְרָאוּ, שְׁלֵא רְצָה לְהִתְרַאוֹת לְפָנָיו].

וּמִשּׁוּם זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא הַזֵּהִיר אֶת יִשְׂרָאֵל לְהַתְּקַדֵּשׁ, שְׁפָתוֹב וְהִייתֶם קְדוּשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי.

וּבְגִין כִּף יוֹסֵף צַדִּיקָא, רְזָא דְּבְרִית, סֵלִיק וְסַתָּם מִבּוֹעִיָּה, בְּשֵׁנַת הַרְעֵב. דְּלֹא לְאַתְּעַרְבָּא בְּהַדָּה כְּלָל, וְלִמְיָהֵב לָהּ דְּיוֹכְתָּא. וּמֵאֵן דְּאַפְתַּח מִבּוֹעִיָּה בְּהַהוּא זְמַנָּא, עָלְיָה כְּתִיב, (הושע ה) בִּיּוֹ בְּגָדוּ כִי בָנִים זָרִים יִלְדוּ עִתָּה יֵאָכְלִים וְגו'. דְּהֵא אֱלִיִּן אֶקְרוּן בָּנִים זָרִים וְדֹאֵי. בִּיּוֹ בְּגָדוּ וְדֹאֵי. וּבְגִין כִּף זְכָאָה חוּלְקָהוֹן דִּישְׂרָאֵל קְדִישִׁין, דְּלֹא אֲחֻלְפוּ דְּיוֹכְתָּא קְדִישָׁא, בְּדוּכְתָּא מְסֻאָבָא.

וְעַל דָּא כְּתִיב, וְלִיוֹסֵף יִלְדוּ שְׁנֵי בָנִים בְּטָרָם תְּבֵא שְׁנַת הַרְעֵב. דְּהֵא מִהַהוּא זְמַנָּא דְּשֻׁלְטָא שְׁנַת הַרְעֵב, אֲסַתָּים מִבּוֹעִיָּה וְסֵלִיק מְקוּרִיָּה, דְּלֹא לְמִיָּהֵב בְּגִין לְסֻטְרָא מְסֻאָבָא, וְלֹא לְאַחֲלָפָא דְּיוֹכְתָּא דְּקוּדְשָׁא, בְּדוּכְתָּא דְּמְסֻאָבָא. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְחַפְּאָה לְמֵאֲרִיָּה דְּקוּדְשָׁא, כִּד יִיתִי וַיִּשְׁלֹט, כְּדְכַתְיב, (ישעיה ח) וְחִכִּיתִי לִי הַמַּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית יַעֲקֹב וְקִוִּיתִי לוֹ.

זְבֵאִין אֵינּוֹן צַדִּיקָא, דִּיְדַעִין אֲוִרְחוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, וְנִטְרִי פְּקוּדֵי דְּאוּרִייתָא לְמִיָּהֵב בְּהוּ. דְּכַתְיב, (הושע יד) כִּי יִשְׂרָיִם דְּרָכֵי יי וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָּם וּפְשָׁעִים יִכְשְׁלוּ בָּם. וְכַתְיב, (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם. (ד"א ל"ג וְכַתְיב וְהִתְקַדְשֶׁתֶם וְהִייתֶם קְדוּשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי (י). דְּהֵא, קְדוּשָׁא בְּרִיף הוּא בְּעַל לְקַדֵּשׁ אֶת לְיִשְׂרָאֵל (דף רד ע"ב) כְּכֹל וְלֹא יִתָּא לֹזֵן בְּסֻטְרָא דְּמְסֻאָבָא כְּלוֹם) (תָּא חַוִּי כִּד סֻטְרָא דָּא שְׁלֵמָא כְּעֻלְמָא לֹא אֲצַמְרִיף לִיה לְבַר נֶשׁ לְאַתְּחַזָּאָה בְּשׁוּקָא כַּמְיָה בְּגִין דְּכִיבֵל לְנֻקָּא וְאַתְּיָהֵיב לִיה רְשׁוּתָא לְחַפְּלָא. וְתָא חַוִּי בְּעַקֵּב מַה כְּתִיב וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִּתְרָאוּ, דְּלֹא בְּעֵי לְאַתְּחַזָּאָה כַּמְיָה).

וּבְגִין דָּא, קְדוּשָׁא בְּרִיף הוּא אַזְהַר לְהוּ